

Sluttrapport for prosjektet **Mammas hår**

Rapportert fra prosjektansvarlig Anita Killi 9.februar 2017

Sammendrag sluttrapport :

Hårtap under kreftbehandling er sårt og tabulagt for mange, både for barn og voksne, spesielt kvinner. Ved å sette fokus på dette i en kunstnerisk dokumentarfilm, der 4 barn leker i mammas hår, som viser mamma før hårtap, uten hår og hvordan håret kommer tilbake, kan bidra til å opplyse og løfte frem dette vanskelige. Filmen er laget av en ungdom (16-18 år) som over 1 ½ år, har fotografert både seg selv og sine tre yngre søsken sammen med mor. Filmen er både alvorlig og leken, og passer for alle. 3000 bilder ble til 755 bilder, og filmen sluttlengthe ble 5.25 min, og er uten tale. Filmen vil sammen med en folder/brosjyre med bilder, være tilgjengelig på Brystkreftforeningen og Trollfilm (søkers produksjonsselskap) sine hjemmesider.

Filmen kan sees her :

Filnavn: **Mammas hår, ferdig, stor fil _1080p_25fps**

Link: <https://vimeo.com/197802171/5463867568>

Bakgrunn for prosjektet - målsetting.

Målet var at andre, spesielt barnefamilier, skulle få mer informasjon om kreftbehandling som innebar hårtap, enn det filmskaperen selv hadde fått.

Maja opplevde som 16 åring og storesøster til tre, at mor fikk brystkreft og skulle i behandling for dette. Maja ville finne ut mer hva som ville skje moren, og søkte på nett, men fant lite. I denne perioden var hun mest opptatt av at mor skulle miste håret. Maja bestemte seg for å ta bilder av moren i løpet av behandlingen, for å bevare minner. Ideen om å lage animasjonsfilm dukket opp. (Mor jobber med animasjonsfilm).

Prosjektet ble fanget opp av allmennlege Kjetil Karslen, som presenterte idéen for Brystkreftforeningen. De tente på prosjektet og så potensiale i at dette filmen kunne være til hjelp og nytte for spesielt unge som var i samme situasjon, hvis vi fikk midler til å gjennomføre på en skikkelig måte. Eva Michelsen Ekroll i foreningen hjalp til med en søknad til Extrastiftelsen, mens Maja allerede var i gang med dokumentasjonen.

Prosjektgjennomføring - metode

Metoden her var å lage en opplysende animert dokumentarfilm med utgangspunkt i stillbilder tatt omtrent i samme posisjon (timelapse) av mor i kreftbehandling med hårtap, og når håret kommer tilbake. Filmen skulle være godt egnet for barn, ærlig, men samtidig ikke avskrekkende. Filmen skulle ikke fortelle noe om hvordan det går med den kreftrammede, da filmen blir mer tilpasset alle.

Fotograferingen foregikk over 1 ½ år , og endte opp med 3000 bilder, der filmskaper Maja selv og søsknene er med og stiller med mammas hår. Først prøvde Maja å sette bildene sammen slik hun hadde tenkt, med hjelp to elever fra Drømtorp Videregående skole. Vi var ikke helt fornøyde. Animatør og filmkunstner Jan Otto Ertesvåg, ble koblet på, og hevet kvaliteten betraktelig. Han tok seg alt av etterarbeid på filmen, og valgte bilder som fløt godt i hverandre, slik at det oppleves litt som sakte film.

Komponist og musiker Mattis Sørum begynte å jobbe tidlig med musikk til filmen , og jobbet opp mot Maja sine ønsker. Noen få lyder er også tatt med, men filmen er helt uten dialog, og kan sees av alle.

Resultater og resultatvurdering.

Vi er veldig fornøyde med resultatet. Filmen er ment å både være opplysende og kunstnerisk gjennomført, slik at den både er attraktiv for filmfestivaler og er et hjelpemiddel for å få spre større forståelse, og for å sette i gang en dialog om hvordan kreftsykdommen også påvirker de rundt. Dette kan bli mindre avskrekkende når man kan både tulle med noe, og la det samtidig være alvorlig.

I starten av filmen er det ingenting som indikerer at filmen handler om noe kreft. Filmfestival-tilskueren vil kunne bli overrasket når de ser mor mister håret og får trøst av barna. Mens håret kommer tilbake vises også brystpartiet uten bryster, som viser at dette er brystkreft. Men filmen bør fungere på alle som mister hår under cellegift. Filmen avsluttes etter 1 ½ filming, fordi Maja da skal ut i militære, og ønsker å være ferdig før det.

Oppsummering / konklusjon og videre planer.

Hadde vi ikke fått penger fra Extrastiftelen, hadde det heller ikke blitt film. Maja gikk lei av fotografering, men fikk ny giv da pengestøtten kom, og vi også kunne betale profesjonelle til etterarbeidet.

Brystkreftforeningen vil bruke filmen på sine hjemmesider, pluss legge ut brosjyrer og anmode skoler til å bruke filmen der det er barn som opplever kreft i nær familie.

Norsk Filminstitutt har også omfavnet filmen, og ønsker å sende den rundt på kort-og dokumentarfilmfestivaler.

Filmen har oppnådd begge mål, både som et nyttig redskap for kreftrammede og som selvstendig film